

Elfstedentocht 9&10-02-2012

Met: Wim

Dinsdag 7 februari van Wim een telefoontje: “Wil je mee de Elfstedentocht rijden?”. 200 km door het Friese land, een uitdaging vanwege het heroïsche dat deze tocht al vaak heeft voortgebracht én een ambitie omdat dit natuurlijk niet (meer) zo niet zo vaak zal/kan voorkomen.

Geweldig, dus meteen ingepland op donderdag en vrijdag met een overnachting, zodat we het in twee delen zouden doen.

120209:

wat vooraf gegaan was:

Om 8:30 uur bij Wim en na een kop koffie vertrokken richting Leeuwarden. Wim had een hotel geregeld in Bolsward, dus als we de eerste dag een groot deel gedaan zouden hebben, dan konden de we de tweede dag de “hel van het noorden” pakken. Ook had hij rekening gehouden met de wind, in het begin nog noordwest, maar de volgende dag zou deze draaien naar het oosten.

Na een snelle rit in een dorpje navraag gedaan naar een goede plek om op de Dokkummer Ee te komen. We waren vlakbij het onderweg gekozen doel Bartlehiem, jawel de kruising bij het bruggetje naar Dokkum.

De dame in het kledingwinkeltje wist de weg direct uit te leggen, een kleine 5 kilometer verderop. We hadden al eerder het bordje “Elfstedenmonument” gezien en konden dat verder volgen tot in het dorpje Wijns. We parkeerden pal naast het ijs en tegenover het monument, wat ook voor de terugkomst precies goed was vanwege het eetcafé “de Winze” dat er lag.

Wijnse, kerk en Elfstedenmonument.

Het begin was dus al super, en deze superlatieven lieten we nog vele malen vallen.

Wim, op de achtergrond het eetcafé.

Omstreeks 11:00 uur zetten we de eerste schaatsen op het ijs en gingen we op weg naar Leeuwarden. Prachtig ijs en mooie banen geveegd, al voorgewerkt voor de “echte” tocht, die helaas gisteravond werd afgeblazen. Nog teveel onveilige plaatsen, zeker voor 16.000 te verwachten deelnemers.

Achteraf konden we inderdaad aangeven dat de commissie van rayonhoofden de juiste beslissing had genomen. Dit werd ons al heel snel duidelijk overigens.

paal:

ZO ZONDE! NET NIET DIK GENOEG

Deze berichtgeving hadden we mooi gemist, al was het geen halszaak om niet te gaan schaatsen.

Goed gemutst (ook letterlijk want het was toch behoorlijk fris) op weg en genietend van de rust, nauwelijks anderen op het ijs, en de omgeving vanaf het ijs bekijken heeft zeker iets speciaals.

DE TELEGRAAF, donderdag 9 februari 2012

Aan de rand van Leeuwarden aangekomen werden we meteen de Bonke (-vaart) op gewezen. Na deze een eindje te hebben gevolgd zagen we de finish al liggen, dat was niet de bedoeling. We zijn omgekeerd en aan het eind linksaf gebogen richting het centrum van Leeuwarden.

Hier konden we niet verder en achteraf bleek er ook geen verbinding ingepland te zijn.

Van de nood een deugd gemaakt, een heerlijk broodje haring gegeten al wachtend op de taxi, die ons naar de start aan de Zwette zou rijden.

Afslag naar de Bonke (-vaart).

Nadat de taxi ons had afgezet en ons verzekerd had dat dit de startplek was op de Zwette dachten we nu een echte start te maken, we waren tenslotte alweer een dik uur op toer.

Zoals het er al uitziet bleek dit ook geen doorgaand perspectief te bieden, daar het kanaal aan het eind nog bevangen was en dus open water i.p.v ijs was.

Gelukkig was er een aardige man die (ook verkeerd) ons wel aan de overkant wilde afzetten, waar hij ook nog de ijzers wilde onderbinden.

Nu dan met nieuwe moed en de wind in de rug op weg naar Sneek. Wat ging dat lekker en in mum van een tijd kwamen in "Snits" aan. Hier meer schaatsliefhebbers op de plaatselijke grachtjes, gezellig.

Sneek

Na het verlaten van Sneek op weg naar IJlst, een kleine pauze onderweg en daarna naar Woudsend.

Hier kregen we te horen dat het bar werd langs Sloten en Balk. Wilde verhalen van valpartijen en wakijts, wat ook flinterdun was op sommige plekken, gevaarlijk. De alternatieve route was ook al getrokken en ging over de Fluessen, een groot meer. Prachtig, een plaatje om in te rijden. Zonnetje aan een blauwe hemel, sneeuw zover het oog kon reiken, prachtige rietkragen en een strak zwart lint dwars over de plas heen. Genieten en dus ook daar even stilgezeten om de rust geheel in ons op te nemen. Anja gebeld en mee laten delen in het plezier, net als Wim al Cathalijne had ingesproken.

Verderop een dilemma, waar moeten we nu heen? Linksaf of meer rechts aanhouden. Het idee om mogelijk bij Balk uit te komen (en na advies) hielden we de rechterraichting aan. Helaas bleken we zelfs niet bij Stavoren uit te komen, maar al halverwege het stuk naar Workum. Daarmee hadden we een hele lus weggelaten, maar de 80 km hebben we wel gehaald deze dag. Na Workum ging tegen de wind in naar Bolsward, de snelheid werd ruim minder en ook het ijs was hier lastiger te begaan.

Uitzicht over de Fluessen

In Bolsward meteen richting centrum, een plaatje. Nadat we even de grachten en gebouwen tot ons hadden laten doordringen konden we zo van het ijs het hotel “De Wijnberg” inlopen (handig die onderbinders). Met een goed gevoel lieten we ons de biertjes goed smaken en kwamen de verhalen rond ons ook los. Stoere mannenpraat. Blij waren we zeker om niet langs Sloten en Balk te zijn geweest, gezien de 3 mannen die als dode vogeltjes binnenkwamen.

B
o
l
s
w
a
r
d

Wijns-Bolsward: dag 1

Met Auto:

Afstand	80,7	km
Totaal tijd	6:53:14	uur
bewogen tijd	4:35:19	uur
pauze tijd	2:17:55	uur
gemid	17,58	km/h

Auto 11,7 km

Zonder auto:

Afstand	69,0	km
Totaal tijd	6:53:14	uur
bewogen tijd	4:12:39	uur
pauze tijd	2:40:35	uur
gemid	16,38	km/h
max:	30	km/h

Gemist het stuk Woudsend-Sloten-Balk-Stavoren-Hindelopen: dit scheelde ca. 31,6 km.

De dag afgesloten met een prima diner en wat biertjes, waarna we om 21:15 uur naar onze kamer gingen. De volgende dag keken we naar uit, al zou de wind bijna de gehele dag tegen kunnen werken, maar we zijn op de helft dachten we.

120210:

Om 8:00 uur zaten we aan het ontbijt, waar we zeker geen haast mee hadden. Daarna de spullen gepakt en om 9:30 uur stonden we weer op het ijs.

Na een eerste vraag werden we Bolsward linksom gestuurd, zodat we naar het (noord-)oosten zouden vertrekken. De wind stond tegen en na een tijdje merkte Wim op dat we pal oostelijk bleven gaan terwijl we noordoost de wind op kop hadden moeten hebben. Weer eens iemand aangehouden, maar nog geen helderheid. Die kregen we vlak bij IJlst. IJlst? Daar waren we gisteren ook, dus rechtsomkeer om toch de geplande route te doen. Dit leverde ons 17 km extra op.

In Bolsward aangekomen bleef er nog steeds onduidelijkheid over, Harlingen of Franeker aanhouden. De één zei dit, de ander dat en allen hadden het over de officiële route. De knoop doorgehakt en richting Harlingen gekozen. Dit was de goede keuze. Wind op kop als verwacht, smallere sloten en slechter ijs was het begin, maar gaandeweg kregen we weer meer ijs en kluunplaatsen. Af en toe in de luwte schaatsen en wat wind mee maakten het minder zwaar en gaf ons de nodige rust. In Franeker wilden we onze lunch houden en net even buiten de route, op een goede locatie aan het ijs was een restaurant waar we ons tegoed deden aan een omelet met spek. Uitgerust, met warme rug van Wim, zijn we gegaan voor het laatste en zwaarste deel van de tocht. De wind in het gezicht, straf, voor de laatste 30,5 km tot aan Bartlehiem (het bruggetje) - nog altijd met een gemid. van 13 km/h - en dan de laatste 3 km terug naar de Jag. Bellen, café in voor twee warme chocola met slagroom en dan huiswaarts.

symbolisch "kruisje".

Marie Fleur verwelkomde ons met een heerlijke, niet zelfgemaakte maar wel op de fiets gehaalde, warme maaltijd en een prachtig inzicht met foto's van de vakantie met Wim in Colombia. Het toefje op de taart van ons feestje van twee dagen op de heroïsche Elfstedentocht.

N.B. Gelezen dat voormalige 'toppers' als Tonny de Jong en Ben van de Burg dit één van de zwaarste tochten hadden gevonden die ze ooit gereden hadden. Wel op één dag, waar wij het keurig uitgespreid hadden over twee dagen en bovendien het zwaarste gedeelte letterlijk links hadden laten liggen.

N.B. Wim stabiel is op de benen, niet gevallen, waar Toine toch een zestal keren het ijs op allerlei manieren probeerde te testen.

Dit mogelijk te maken heeft met het rechtop glijden van Wim, zijn rug liet niet toe om krom te gaan en bovendien is het goed voor het natuurlijke overzicht.

Wim in karakteristieke houding, net na Bolsward richting IJlst.

Bolsward-Wijns: dag 2

Afstand	80,7	km
Totaal tijd	7:27:06	uur
Bewogen tijd	6:07:04	uur
Pauze tijd	1:20:02	uur
gemid	8,8	km/h
max	26	km/h

uitgereikt "kruisje" door Wim.

Wim, hartelijk dank voor de uitnodiging en de twee fantastische dagen die we sportief weer opgetrokken zijn, het was ook gezellig om te doen.

Voor de statistiek en uitdaging een volgende keer:

ELFSTEDENTOCHT:

Totaal tijd 2 dagen:	14:20:20	uur
Gereden tijd:	10:19:43	uur
Pauze:	4:00:37	28,0%
gereden km's:	161,4	km
Bartlehiem-Dokkum v.v.:	24,0	km
Gemist ZW:	31,6	km
	217,0	km
Bolsward-Ijlst extra:	-17,0	km
ELFSTEDENROUTE:	200,0	km
gemid:	11,3	km/h
gereden gemid:	15,6	km/h
max:	30	km/h
totale gereden tocht zou zijn:	17:46:05	uur
gereden tijd zou dan zijn:	12:47:56	uur
met pauze 10%	1:16:48	14:04:43
start:	6:00:00	uur
aankomst:	20:04:43	uur

volgende keer:

De laatste brug in de tocht bij Bartlehiem (alleen met de auto overheen gereden)

Beeld van de Ijsfretter of Elfstedenrijder (1966) in Leeuwarden door Auke Hettema.

Toine, 15-02-2012